

[Bernhard Baunsgaard.]

hvis ministeren ønsker, at lovforslaget skal gælde fra den 1. januar 1973, er der jo også tid i den kommende samling til at se på det.

Ømann: Det er jo betegnende, at de tre borgerlige ordførere, vi her har hørt, alle har udstedt en læbebekendelse til, at arbejdsfri indkomster skal beskattes mindst lige så hårdt som arbejdsindkomster. Men det er lige så betegnende, at når man så skal i gang med at beskatte dem, så kan det simpelt hen ikke lade sig gøre, for så vælter erhvervslevet, så hindrer man generationsskiftet, så er det den lille mands oparbejdede erhvervsjendom, som han skal have en genanskaffelsessum for. Der er alting i vejen. Ja men sig mig en gang: er det ikke på tide, at de borgerlige partier erklærer, at det efter deres mening ikke kan lade sig praktisere at beskatte arbejdsfrie indkomster? For det er jo konsekvensen. Når man her har hørt disse kraftige indlæg fra borgerlig side, så må jeg nok sige, at de er noget ude af proportion. Der savnes aldeles en sans for proportioner. Jeg skal prøve på at markere det.

Hr. Jens Foged var inde på forskellen mellem 13. almindelige og 14. almindelige vurdering. Hvad steg ejendomsværdierne med mellem disse to vurderinger? Åh, en klatskilling af 56 milliarder kr. eller gennemsnitlig pr. år 14 milliarder kr. Hvad er det, vi snakker om her? Her snakker vi om en særlig indkomstskat, som er i den grad barberet, at proventet — det totale provenu, ikke proventet ved ændringerne her, men det totale provenu — er på 1/2 milliard kr. Jeg vil gerne sige til folketingets medlemmer, at der er langt igen til, at man indtager formuestigninger og arbejdsfrie for tjenester; der er meget langt igen.

Når man skal høre repræsentanter for VKR her i dag lade, som om de ikke ved, at der er noget, der hedder formuestigninger og arbejdsfrie indkomster, så er det i og for sig mærkeligt. Det var jo hele denne sfære af økonomien, som fuldstændig var uden for finanspolitisk kontrol, mens VKR-regeringen var ved roret. Det var disse løse penge, som var uden for enhver kontrol, som bidrog til valutavanskelighederne, til inflationen, til den høje belåning af parcelhusene osv., osv. Det ved man jo godt. Viljen til at se på de reelle økonomiske problemer burde

være til stede med den økonomiske situation, vi i dag står i, men vi må altså konstatere, at der fra borgerligt hold intet er der tyder på, at man har vilje til overhovedet at kigge på disse problemer, endsiges at tiltræde en løsning af dem.

Det er jo et meget beskedent forslag, dette her. Det giver et provenu på 45 mill. kr. Jeg synes, det overvejende, man kan sige om forslaget, er, at det medfører ret kraftige forenklinger; dem er jeg glad for, både hvad angår lov om særlig indkomstskat, og hvad angår loven om frigørelses- og afståelsesafgiften, hvor man altså kvitter afståelsesafgiften og falder tilbage på den særlige indkomstskat. Det må da være en forenkling også for de skatteborgere, som man var så bekymret for for lidt siden.

Men jeg må give de to sidste ærede talere ret i, at det er ejendommeligt, at det største område, hvor denne lov ville have et virkefelt, hvis den fungerede sådan, som den oprindelig var planlagt, ja, det er taget ud af loven. Vi ved alle fra vores daglige færden, at der indhøstes meget store og ganske urimelige avancer på enfamiliehuse. Vi ved det. Men alligevel er dette fredhelligt, dette område. Hvorfor, må jeg spørge på baggrund af den økonomiske situation, hele landet står i. Er landets borgere virkelig interesserede i en sådan retning af den økonomiske politik? Jeg tror det næppe. Jeg tror, at tiden er inde til at overveje, om der ikke skulle være mulighed for en eller anden form for afgift af disse omsætninger. Jeg ved, det er meget vanskeligt at beregne avancerne i disse tilfælde, men så kunne man dog gå en meget lemfældig mellemvej og sætte en eller anden omsætningsafgift på. Jeg synes, det ville være rimeligt og forsvarligt under hensyn til den nuværende økonomiske situation.

Der er kommet en ensartet sats for den særlige indkomstskat på 50 pct., den kan jeg bifalde. Den tjener til at hindre, at der foretages skattetænkning og manipulationer mellem almindelig skat og særlig indkomstskat.

Tidligere var det kun den yderste del af avancerne ved salg af ejendomme, der blev beskattet, nu får man lidt mere med, men det giver altså ikke det helt store provenu, så der er ingen grund til panik, hverken med hensyn til generationsskifte eller med hen-